

Pósa Lajos:

A MÁRCIUSI IFJÚSÁG

Áldott legyen emléke a
Márciusi ifjúságnak!
Kibontották összegöngyölt
Zászlaját az igazságnak.
Minden szavuk ézengés volt,
Végigdörgött hazánk felett...
Koporsói mély álmából
Fölkeltette a nemzetet.

Áldott legyen emléke a
Márciusi ifjúságnak!
Virág termett a nyomukban,
Mint a meleg napsugárnak.
Fönn lengették a lobogót,
Egy csöpp vér se hullott rája...
És kihajtott egy nap alatt
A szabadság rózsafája.

Áldott legyen emléke a
Márciusi ifjúságnak!
Az érzések, gondolatok,
Mint a sasok szállva szálltak.
Föl az égbe, le a földre,
Eget-földet csókolgatták...
És leverték egy kis dallal
A sajtónak vas lakatját.

Áldott legyen emléke a
Márciusi ifjúságnak!
Madárdalos, friss tavaszt fűtt
Ormaira Ős-Budának.
Fölpattant a börtönajtó,
Hullott a lánc összetörve...
Dicső nevük', haló poruk'
Dal övezze, virág földje!